

Kammeradvokaten siger, at her er der ikke tale om ekspropriation, hvem skal så vurdere Justitsministeriets vurdering? Hvad kan da være mere uafhængigt end vores Justitsministerium?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Fru Aase D. Madsen spørger om det her med fri konkurrence, at det er der jo ikke så meget af, og det bliver jo tvangsafslag af grøn, dyr elektricitetsstrøm alt sammen, og det er vel nok forfærdeligt, altså det, som der ligger i spørgsmålet.

Så galt er det jo ikke. Altså der ligger jo i aftalen, at der er en forpligtelse, der skal bevæge sig op i aftaleperioden til, at 20 pct. af strømmen skal være grøn strøm – altså en femtedel. Det står klart i aftalen, og der er endda en lille smule slack i det; altså hvis ikke kapaciteten kan følge med, så kan den ikke følge med. Men altså 20 pct. – så er der dog 80 pct. af god, konventionel og fornuftig og på mange måder også miljørigtig strøm tilbage. Det er vi da godt tilfredse med som Konservative.

Til hr. Søren Kolstrup og hans ironiske spørgsmål omkring fri konkurrence: Ja, vi synes fra konservativ side, at det er det rigtige. Det er jo det, der giver den velstand i Danmark, og som også kommer hr. Søren Kolstrup og hans forvirrede vælgere til gode, uden at de er klar over det. Men jeg kan kun sige det samme som til fru Aase D. Madsen: Aftalen er klar; det er op til 20 pct. af den grønne strøm, som der er forpligtelse til at aftage.

Fru Anni Svanholt fra SF hæfter sig ved vindmølleejernes usikkerhed, og jeg vil kun sige, at vi har en fælles forpligtelse til at rydde denne her usikkerhed af vejen. Det er også derfor, at vi ikke skal lade hele lovgivningen ligge og sejle længere end til grundlovsdag, altså det er de kommende uger, det her kører ind på. Men jeg vil ikke her og nu sige lige præcis hvordan.

Men det har aldrig været hensigten, at vindmøllejerne skulle være dårligere stillet nu i denne periode og så frem til 1. januar år 2000. Det har det ikke. Det Konservative Folkeparti er ikke vindmøllehadere, men vi er lidt skeptiske – som over for så meget andet.

Til hr. Martin Glerup: Ja, jeg må også sige, vi skal have en ordentlig overgangsordning for vindmøllerne. Og omkring det grundlovsansægtelige vil jeg sige: Justitsministeriets vurde-

ring finder vi ikke er nok, og Kammeradvokaten har erklæret sig selv for inhabil. Så må vi på anden måde finde frem til – og det er en naturlig forpligtelse for regeringen – en uafhængig tredjepart, instans eller person, som kan vurdere dette grundlovsproblem. Og det begynder jo at haste, så jeg går ud fra, at den sag kommer i orden, når to af de store forligspartier ønsker det.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det var med henblik på andelen af vedvarende energi.

Jeg ved udmærket godt, at den kun – kun i gåseøjne – som hr. Frank Dahlgaard siger, er på 20 pct. Men elektricitetsaftagerne er jo ikke én stor grå masse. Der er jo store aftagere og små aftagere. Og det er de store erhvervsaftagere, der er dybt bekymret over, at de skal op på at aftage 20 pct. af deres el, der er op til tre gange så dyr som den almindelige el, de kan købe på det frie marked. Det er det, der er humlen ved det, vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg har såmænd blot det mål i dag at finde ud af, hvad der står i aftalen, og ikke sådan et videre løfterigt formål. Det tillader situationen desværre ikke.

Altså, hvis de aftalte mekanismer ikke kan indfri målet om 20 pct. vedvarende energi, har man så bundet sig til blandt forligsparterne at finde nye styringsinstrumenter, eller ligger der så i aftalen: Det er der bare ikke noget at gøre ved?

Altså hvad er stærkest, midlerne eller målet? Og det er jo det springende punkt i den her debat.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Frank Dahlgaard var lidt bekymret over, hvorvidt grundloven er overholdt, og det kan jeg da godt forstå. For senest har Folketinget jo været bragt i den meget, meget uheldige situation, at til trods for at Justitsministeriets Lovafdeling, til trods for at ministeren havde lovet, at alt var i den bedste orden, så har Højesteret underkendt den såkaldte Tvindlov.

Og i den forbindelse blev det jo klart slået fast, at i det øjeblik, folketingsmedlemmerne, 179, trykker på knappen, så har vi et selvstæn-